

Rozważania Biblijne – 24 lipca 2022

Pierwsze czytanie - z księgi Rodzaju 18, 20-32

Po czym Pan rzekł: «Skarga na Sodomę i Gomorę głośno się rozlega, bo występki ich [mieszkańców] są bardzo ciężkie. Chcę więc iść i zobaczyć, czy postępują tak, jak głosi oskarżenie, które do Mnie doszło, czy nie; dowiem się». Wtedy to ludzie ci odeszli w stronę Sodomy, a Abraham stał dalej przed Panem. Zbliżywszy się do Niego, Abraham rzekł: «Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych wespół z bezbożnymi? Może w tym mieście jest pięćdziesięciu sprawiedliwych; czy także zniszczysz to miasto i nie przebaczysz mu przez wzgląd na owych pięćdziesięciu sprawiedliwych, którzy w nim mieszkają? O, nie dopuść do tego, aby zginęli sprawiedliwi z bezbożnymi, aby stało się sprawiedliwemu to samo, co bezbożnemu! O, nie dopuść do tego! Czyż Ten, który jest sędzią nad całą ziemią, mógłby postąpić niesprawiedliwie?» Pan odpowiedział: «Jeżeli znajdę w Sodomie pięćdziesięciu sprawiedliwych, przebaczę całemu miastu przez wzgląd na nich». Rzekł znowu Abraham: «Pozwól, o Panie, że jeszcze osmielę się mówić do Ciebie, choć jestem pyłem i prochem. Gdyby wśród tych pięćdziesięciu sprawiedliwych zabrakło pięciu, czy z braku tych pięciu zniszczysz całe miasto?» Pan rzekł: «Nie zniszczę, jeśli znajdę tam czterdziestu pięciu». Abraham znów odezwał się tymi słowami: «A może znalazłoby się tam czterdziestu?» Pan rzekł: «Nie dokonam zniszczenia przez wzgląd na tych czterdziestu». Wtedy Abraham powiedział: «Niech się nie gniewa Pan, jeśli rzeknę: może znalazłoby się tam trzydziestu?» A na to Pan: «Nie dokonam zniszczenia, jeśli znajdę tam trzydziestu». Rzekł Abraham: «Pozwól, o Panie, że osmielę się zapytać: gdyby znalazło się tam dwudziestu?» Pan odpowiedział: «Nie zniszczę przez wzgląd na tych dwudziestu». Na to Abraham: «O, racz się nie gniewać, Panie, jeśli raz jeszcze zapytam: gdyby znalazło się tam dziesięciu?» Odpowiedział Pan: «Nie zniszczę przez wzgląd na tych dziesięciu».

- W wersecie, poprzedzającym dzisiejsze czytanie, po raz pierwszy w historii biblijnej, dopuszcza się myśl, że człowiek może interweniować w plany Boże.
 - *« Pan mówił sobie: **«Czyż miałbym zataić przed Abrahamem to, co zamierzam uczynić? Przecież ma się on stać ojcem wielkiego i potężnego narodu, i przez niego otrzymają błogosławieństwo wszystkie ludy ziemi. Bo upatrzyłem go jako tego, który będzie nakazywał potomkom swym oraz swemu rodowi, aby przestrzegając przykazań Pana postępowali sprawiedliwie i uczciwie, tak żeby Pan wypełnił to, co obiecał Abrahamowi.»** (w.17-19)*
 - To w tym momencie zaczyna się niepowtarzalne, historyczne « targowanie się » człowieka z Bogiem:

« Zbliżywszy się do Pana, Abraham rzekł: «Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych wespół z bezbożnymi? Może w tym mieście jest pięćdziesięciu sprawiedliwych; czy także zniszczysz to miasto i nie przebaczysz mu przez wzgląd na owych pięćdziesięciu sprawiedliwych, którzy w nim mieszkają? »

- Bog pozwala, by człowiek stał się Jego rozmowcą : z cierpliwością odpowiada na każde pytanie Abrahama.
Abraham pełen odwagi wstawia się za mieszkańcami Sodomy i Gomory, którym grozi zasłużona kara.

«O, racz się nie gniewać, Panie, jeśli raz jeszcze zapytam: gdyby znalazło się tam dziesięciu?» Odpowiedział Pan: «Nie zniszczę przez wzgląd na tych dziesięciu.»

- Czytany dziś tekst opisuje kolejny krok w poznawaniu Boga : człowiek może być Jego rozmowcą. Jednak jest to jeszcze etap, na którym myślnano, że ktos musi w jakis sposób zapłacić za łaskę Bożą. Nie rozumiano wówczas jeszcze, że Bog nie jest « księgowym » liczącym nasze dobre i złe uczynki ; że Jego Sprawiedliwość nie funkcjonuje jak waga...
- Na początku historii biblijnej uważano za całkowicie normalne, że jakaś grupa ludzi « płaci » za winę jednego człowieka. Opisuje to min księga Jozuego :
 - *« Jozue wstał wczesnie rano i kazał wystąpić Izraelitom pokoleniami. Wskazane losem zostało pokolenie Judy. Następnie kazał wystąpić rodom Judy i został wskazany losem ród Zeracha. Po czym kazał wystąpić rodowi Zeracha rodzinami i została wskazana losem rodzina Zabdiego, a wtedy kazał wystąpić poszczególnym mężczyznom z jego rodziny i wskazany został losem Akan, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha z pokolenia Judy. Rzekł więc Jozue do Akana: «Synu mój, daj chwałę Panu, Bogu Izraela, i złóż przed Nim wyznanie. Powiedz mi: Coś uczynił? Nic nie ukrywaj przede mną!» Odpowiedział Akan Jozuemu: «Istotnie zgrzeszyłem przeciw Panu, Bogu Izraela. Oto co uczyniłem: Ujrzałem między łupem piękny płaszcz z Szinear, dwieście syklów srebra i pręt złoty wagi*

pięćdziesięciu syklów. Zapragnąłem ich i zabrałem je. Są one zakopane w ziemi na środku mego namiotu, a srebro pod nimi». Wtedy wysłał Jozue posłańców, którzy pobiegli do namiotu, i rzeczywiście rzeczy te były zakopane w jego namiocie, a srebro pod nimi. I zabrali je ze środka namiotu, przynieśli do Jozuego i do wszystkich Izraelitów i złożyli je przed Panem. Wziął więc Jozue Akana, syna Zeracha, srebro, płaszcz i pręt złoty, jego synów i córki, jego woły, osły i owce, jego namiot i wszystko, co do niego należało. Wszyscy Izraelici im towarzyszyli. I wywiedli ich w dolinę Akor. Jozue powiedział: «Jak nas wprowadziłeś w nieszczęście, tak niech dziś Pan ciebie w nieszczęście wprowadzi». I wszyscy Izraelici go ukamienowali, a ich spalili i obrzucili kamieniami. (Joz 7,16-25)

- W późniejszym okresie uważano, że każdy « płaci » za własne winy. Prorok Jeremiasz zasugerował, że jeden człowiek może « zapłacić » za winy wielu...
 - *« Przebiegnijcie ulice Jerozolimy, zobaczcie, zbadajcie i przeszukajcie jej place, czy znajdziecie kogoś, czy będzie tam ktokolwiek, kto by postępował sprawiedliwie, szukał prawdy, a przebaczę jej. » (Jr 5,1)*

Podobnie pisał prorok Ezechiel :

- *« I szukałem wśród nich męża, który by wystawił mur i stanął w wyłomie przede Mną, by bronił tej ziemi i przeszkodził Mi w jej niszczeniu, a nie znalazłem takiego.*

Jeremiasz pisał też o bezwarunkowym przebaczeniu :

*« Jeśli nasze grzechy świata przeciw nam, Panie, **działaj przez wzgląd na Twoje imię**, bo pomnożyły się nasze występki, zgrzeszyliśmy przeciw Tobie. Nadziejo Izraela, Panie, jego Zbawco (...) Ty jednak jesteś wśród nas, Panie, a imię Twoje zostało wezwane nad nami. Nie opuszczaj nas! » (Jr 14,7-9)*

Dużo później, to między innymi Hiob sprawi, że poznanie Boga przekroczy kolejny etap : ludzie poznają, że sprawiedliwość Boża jest synonimem Zbawienia.

Psalm 138, 1-2a, 2bc-3, 6-7ab, 7c-8

*Będę Cię sławił, <Panie>, z całego mego serca,
<bo usłyszałeś słowa ust moich>:
będę śpiewał Ci wobec aniołów.*

*Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi.
I będę dziękował Twemu imieniu
za łaskę Twoją i wierność, bo wywyższyłeś ponad wszystko
Twoje imię i obietnicę.*

*Kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie,
pomnożyłeś siłę mej duszy.
Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego,
pyszałka zaś dostrzega z daleka.*

*Gdy chodzę wśród utrapienia,
Ty zapewniasz mi życie,
Twoja prawica mnie wybawia.*

*Pan za mnie [wszystkiego] dokona.
Panie, na wieki trwa Twoja łaska,
nie porzucaj dzieła rąk Twoich!*

« Będę Cię sławił, <Panie>, z całego mego serca... będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność.... » « Wszyscy królowie ziemi będą Ci dziękować, Panie »

- Psalm 138 jest śpiewem dziękczynnym za Przymierze, które Bóg zawarł z narodem wybranym i które to otworzy się później dla wszystkich ludów.
- Najpierw naród wybrany mówi w swoim imieniu (« *Będę Cię sławił z całego mego serca* »), następnie podaje motyw dziękczynienia (« *za łaskę Twoją i wierność*»), a jeszcze dalej, cała ludzkość dziękuje Bogu (« *wszyscy królowie...* »)
- Ponieważ słowa tego psalmu nawiązują do Przymierza, normalnym jest że znajdujemy tu aluzje do doświadczenia na Synaju i do krzaku gorejącego.
 - « *Po długim czasie umarł król egipski; Izraelici narzekali na swoją ciężką pracę i jęczeli, a narzekanie na ciężką pracę dochodziło do Boga. I wysłuchał Bóg ich jęku, pamiętał bowiem o swoim przymierzu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem. Spojrzał Bóg na Izraelitów i ulitował się nad nimi.* » (Wyj 2,23-25)

« Kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie... Twoja prawica mnie wybawia. Pan za mnie [wszystkiego] dokona. »

- « *Dosyć napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemność, znam więc jego uciemienie. 8 Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egiptu i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód... » (Ex 3,7-8)*

« będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność»

- Słowa te nawiązują do objawienia się Boga na Gorze Synaj :
 - « *Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność ... » (Wyj 34,6)*

« Gdy chodzę wśród utrapienia, Ty zapewniasz mi życie, Twoja prawica mnie wybawia. »

- To nawiązanie do wyzwolenia z Egiptu:

*« Uwielbiona jest **potęga prawicy Twojej, Panie, Prawica Twa, o Panie, starła nieprzyjaciół.** » (Wyj 15,6)*

*« **Prawicę swą** wyciągnęłaś i pożarła ich ziemia. » (Wyj 15,12)*

« Panie, na wieki trwa Twoja łaska »

- Niektóre tłumaczenia podają tu « miłość » zamiast « łaska ».
- W języku biblijnym, słowa te zawsze związane są ze szczególną interwencją Boga, najczęściej nawiązują do wyzwolenia z niewoli egipskiej.

- « *Pełen potęgi zniszczyłeś przeciwników Twoich, Twój gniew im okazałeś, a spalił ich jak słomę (...) Któż jest wśród bogów równy Tobie, Panie, w blasku świętości, któż Ci jest podobny, straszliwy w czynach, cuda działający! (...) Pan jest królem na zawsze, na wieki! (Wyj 15,7.11.18)*

« Będę Cię sławił, z całego mego serca, ... będę śpiewał Ci wobec aniołów. Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi. I będę dziękował Twemu imieniu... »

- « *Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana: Będę śpiewał ku czci Pana, który wspaniale swą potęgę okazał, gdy konia i jeźdźca jego pogrążył w morzu. Pan jest moją mocą i źródłem męstwa! Jemu zawdzięczam moje ocalenie. On Bogiem moim, uwielbiać Go będę, On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał. (...) Wiodłeś Twą łaską lud*

*oswobodzony, przeprowadziłeś [go] Twą mocą w święte Twe mieszkanie. »
(Wyj 15, 1-2.13)*

- Świątynia jest szczególnym miejscem, gdzie wspomina się wszystkie dzieła Boże, wszystko, czego dokonał dla swego ludu.
- Świątynia jest znakiem obecności Boga.
Do dziś każdy Żyd, gdziekolwiek przebywa na świecie, modli się, zwraca się ku Jerozolimie, gdzie w czasach króla Dawida Bóg dał znak swej Obecności.
 - Dawid sprowadził do Jerozolimy Arkę Przymierza i zaplanował budowę Świątyni.

« Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego, pyszałka zaś dostrzeże z daleka. »

- Wielkość Boga nigdy nie przygniata człowieka, szczególnie pokornego. Przejawia się w dobroci i pomaga nam wzrastać.
 - *« Potęgą władasz, a sądzisz łagodnie i rządysz nami z wielką oględnością, bo do Ciebie należy moc, gdy zechcesz. » (Mdr 12,18)*
 - *« Podnosi nędzarza z prochu, a dźwiga z gnoju ubogiego. » (Ps 113,7)*
 - *« On przejawia moc ramienia swego, rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich. **Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.** » (Lk 1, 51-52)*

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60